

1892

I. ÉVFOLYAM 1891

3. SZÁM.

NAGYVÁRAD, ÁPRIL 19.

BACOLK

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDAJA

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

A SIKKASZTÓ.

Cseng az ezüst sátán hangon
 És susog a papir bankó:
 Fényt adunk mi; markolj belénk!
 Nem lesz részed koldus-mankó.
 Megrezdül a szívnek húrja
 És valami megszólal bent:
 Ne bántsod, ne bántsod, a mi másé;
 Ne rabold el az idegent!
 Egyik érzés támad, ébred;
 Másik zsibbad, alszik, fásul;
 De a kigyó körülfontja:
 Ne félj, tépj a tiltott fárul!
 Remeg a kéz első izben:
 Egy-két forint; helyre teszem!

Másodszor már könnyebben megy:
 Kártyán, lutrin, visszanyerem!
 Addig, addig jár a korsó,
 Mig végre is füle szakad;
 Vizsgálat jön és kiderül,
 Hogy mit rejt a Wertheim-lakat?
 Három út áll előtte; de
 Visszatérés egyről nincsen;
 A másik meg hűvös nagyon
 S nehéz járni a bilinesben.
 Mit csináljon? Tanakodik;
 Szive gyáva, feje kába;
 Végre pakol s nem sokára
 Vitorlázik szebb hazába.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

III.

GRÓF HALLER SÁNDOR.

Motto: Kukoricza, édes málé:
 Öreg legény vagyok már én.

Bizony már öreg, de azért kemény legény Haller Sándor gróf; látszik rajta, hogy tartós telivér; most is a sarkán fordul, mint a sróf.

Ősz fürtű feje hasonlít egy hóval borított gomolyához: termete pedig nem rokkant meg zsidó bicska módjára, hanem egyenes, mint a milly-gyertya.

Törhetetlen szervezetű, vas izmu férfi, abból az időből, midőn az óriások születtek.

És csakugyan fekete pápaszemével, emeletes mellkasával, úgy néz ő ki, mint egy boa-constrictor, mint egy óriási zuzár.

Sok viharon, sok zivataron ment keresztül.

Részt vett Biharmegye és Nagyvárad város minden valamire való mozgalmában.

Egy élő történelem, rendíthetetlen hazafisággal bélelve.

Mint fiatal ember lépett a nyilvánosságra; szónoklatai feltűnést keltettek; mert a serdülő mágnás, minden szót meggondolva, megfontolva ejtett ki s inkább perczekig köszörülte a torkát, hogysem valami bolondot mondjon.

Büszke is volt reá az édes apja, a ki mindenkinek úgy mutatta be őt, hogy: fiam Sándor; a *ménkü nagy szónok*.

Ott volt Biharmegyének, 1845 évi december havában tartott közgyűlésén; midőn katonák és megyei hajduk verték széjjel a Beóthy Ödön pártját.

Ekkor szenvedett legelébb a hazáért; mert egy

mérges táblabíró búbon öntötte őt fekete tintával; Isten csudája, hogy ennek daczára mégis megőszült.

Dehát nagy dolgoktól főtt az ő feje szüntelen.

Nemsokára képviselő lett, de a midőn szűzbeszédjét akarta elmondani, elővette a csuklás és elájult.

1848-ban felcsapott katonának.

A telegdi bába, a jobblétre szenderült Kendermagos Zsuzsánna, megkente a hátát sarkány zsirral, róka hájjal s a vitéz nemzetőri őrnagy az ősi fringiót felkötve, elment a csatába, harcolni a hazáért.

Néhány hétig Vaskóhn táborozott.

Ebben az időben torkig úszott a boldogságban; élte világát és annyi sajtót, annyi túrót evett, hogy szive folytonosan mozgott, viczkándozott, mint egy eleven kukacz.

Az elhervadt oláh menyecskek és az összetöpörödött fáták, mai napig is emlegetik a takaros baka-őrnagyot.

De azért nem mindig a rokolya körül forgolódott ez a bátor katona, hanem a csatában is előljárt ő.

Egy alkalommal sajátkezűleg lőtte le a Puchner altábornagy vizsláját azon megjegyzéssel, hogy: legalább kevesebb kutya marja a magyart.

Ormai, az a kalandor honvédtiszt annak idejében felszólította, Hallert, hogy együtt szervezzenek egy *«amazon légiót»*; de az előrelátó mágnás nem ment bele a dologba.

Okosan cselekedte, mert a vállalat csúf kudarczot vallott. Az *«amazon légió»*-ba ránczos képű matrónák, kétes hírű hölgyek állottak be és Ormai felozlatta a zászlóalját, mielőtt tűzbe vitte volna őket.

Az ötvenes évek elején gróf Haller Sándor bujdokolt; de midőn látta, hogy senki sem keresi, haza ment és gazdálkodni kezdett.

1892!

Gróf Haller Sándor.

1861-ben Biharvármegye alkotmányos főispánja lett. Ünnepélyes beiktatása után körutat tett a vármegyében.

Szerette a pompát, a fényt, a zajt.

Mindenütt üdvözlő beszéddel fogadták és diszebedeket adtak a tiszteletére.

Egy alkalommal Mező-Keresztesen, Ember Pál református lelkész, a híres aranyszáju szónok, üdvözölte Hallert s mikor a népszerű pap legjavában zengte a mondókáját, a főispán idegesen közbe vágott: szó sincs róla, szép, nagyon szép ez is, de hagyja el barátom; mert a Báródságon a maga hasonlatainál sokkal szebbel üdvözölt engem egy oláh pópa, aki azt mondta, hogy: Méltóságod olyan, mint egy gunár; egyik szárnyával védi az oláhokat, másik szárnyával pedig a magyarokat.

Mikor gróf Haller főispán lett, megyénk alispánja, Beöthy Andor, abban az időben a sárréti járás főszolgabírája volt, Beöthy Aldzsit pedig a szomszédos bihari szakaszba választották meg szolgabírónak.

Beöthy Andor egy nyolczvan tagból álló szemenszedett bandériumot szervezett a főispáni körútra.

A nemes gróf ragyogó pillantásokat vetett a délczeg lovasokra.

Szapriszti! micsoda paripák; milyen remek legények; — kiáltott fel — és hálatelt szívvvel szorongatta a főszolgabíró kezét. Holnap erről a fényes fogadtatásról beszél az egész ország; erről a bandériumról irnak az ujságok.

Beöthy Andor, a főszolgabíró, azonban azt felelte reá, hogy ez mind semmi, ez mind kevés; az lesz csak a valami, a mit a bihari járásban Beöthy Aldzsi, csinált.

Hát mi fenét, szapper fenét csinált az az Aldzsi? kérdezte a kíváncsi főispán.

A bizony, méltóságos uram, egy olyan bandériumot állított össze, a milyen semmiféle uralkodó, semmiféle fejedelem előtt nem ügetett még; mert ott téged negyven tagu bivaly bandériummal várnak.

Bivaly-bandériummal? Na az igazán nagyszerű lesz; arról aztán irhatnak azok a skriblerek.

A járás határánál elbucsuzott Beöthy Andortól a főispán és másik szolgabírótság területére lépett a telegdi négy ló.

A lakosság nevében a bihari pap fogadta, ékes beszéddel a méltóságos urat, de gróf Haller nem a szónokra, hanem mindig másfele tekintgetett, mintha keresne valamit.

Az üdvözlő szónoklat után megszólítja Beöthy Aldzsit: te izé, te Beöthy! te Aldzsi, hát a bivaly-bandérium hol maradt?

Beöthy Aldzsi nem tudott a dolgról semmit, de hamar felfogta a helyzetet és hirtelen kivágta magát: Méltóságos uram, nem lehetett azokat a fekete paripákat felnyergelni, mert a járásunk területén levő bivaly-állomány hólyagos himlőbe esett.

Szapriszti! az már hiba.

*

Szó sincsen róla, a sárréti fogadtatás is elég diszes volt; de különb volt annál az, ahogy Tenkén várták a vármegye első emberét.

Este felé ért gróf Haller Sándor Tenkére; magával vitte az éles nyelvű Komlósy Antalt is.

A hegyoldalban máglyák, örömtüzek égtek; lobogó lengett a házakon, zugott a harang mind a három toronyban és lelkes éljenekkel olvadt össze a setreascá.

Gróf Haller oldalba böki Komlósyt: na Tóni! mit szólsz ehhez?

— Mit szólok? hát azt szólok, hogy az oláhok harangzugással, nagy lármával fogadják a veszedelmet és tüzet gyujtanak akkor, mikor el akarják üzni a sáskát, meg a jégesőt.

Szapriszti! Bolond beszéd.

*

Finis finále, lehetne még sokat összeírni erről a derék öreg urról; aki maga is szereti a tréfákat; de hát sem ebben az irka-firkában, sem a nemes grófban nincs semmi haszon.

Nincsen bizony, még pedig azért nincs haszon; mert nem házasodott meg, hanem agglegény maradt; már pedig az agglegény olyan virág, mely gyümölcsöt nem hoz.

Szines pillangó, csapongó lepke volt ő teljes világ életében; virágról-virágra szállt; kevés ideig pihent a rózsákon.

Szapriszti; kár érte!

Izé.

KÜLFÖLD.

Bukarest, ápril 13. (A «Bagoly» távirata.) *Vulkán* József kószorus író, a román akadémia nagy gyűlésére, ma este ideérkezett; azután babérlevéllel páczolt, négyszegletű fejét nyugalomra hajtván, megolvasta a gerendákat és most horkol, mint egy háborgó Vulkán.

*

London, ápril 18. (Eredeti sürgöny.) A lordmajor-nak, tegnap — midőn a sűrű ködöt harapta — kitört a zápfoga.

*

Stokholm, ápril 18. (Saját tudósítónktól.) A stockholmi halászok, ma husz mázsa stockfiseht fogtak; ez a hal itt nem ritkaság.

*

Prága, ápril 18. (Eredeti sürgöny.) A nemzeti kártyagyárat az angol trónörökös vette meg.

*

Sófia, ápril 18. (Eredeti sürgöny.) Ferdinánd fejedelem nem aggódik a miatt, hogy rakoncztatlankodik *Sófia*; jól tudja a fiatal uralkodó, hogy tőle hűséget hiába *Várna*; mert ő belőle elébb-utóbb csak az lesz, a mi volt: *Kőborg-ó*.

*

1892!

Lissabon, ápril 18. (A «Bagoly» távirata.) Ujjong, örül egész Lissabon; még pedig azon, hogy a város lovai jól meghíztak a zabon.

*

Berlin, ápril 18. (Saját tudósítónktól.) Kemmer, a nagy német tudós, arra a felfedezésre jött, hogy a csirke fiatalabb, mint a tyuk.

*

Páris, ápril 18. (Saját tudósítónktól.) Flammarion Kamil csillagász, előre nem jósolta; mégis a biharmegyei közkórház *Csillaga* megszűnt ragyogni és hűvösön ül.

*

Jeruzsálem, ápril 18. (Eredeti sürgöny.) A toll emelkedett; a nyulbőr hanyatlott.

Castor és Pollux.

Schvarcz a barna és Spitzer a veres,
Egy jó forgalmu üzletet keres.
Utánna néztek és addig jártak,
A míg végre együtt lettek társak.
Jól ment nekik, füttyöltek; mert a bolt,
Vevővel, pénzzel, folyton telve volt.
Fogyott a fűszer, cukor, só, kávé,
Narancs, thea, rum, rizs, csokoládé.
De Schvarcz, a pénzt mindig zsebre rakta.
Társát, barátját, jól becsapta.
Igy a számadás rosszul végződött
És nemsokára megkérték a csődöt.
A czimborák közt kiütött a harc:
Szegény Spitzerből lett valódi Schvarcz.
Schvarcz úr pedig talpra állva ujra,
Uj üzletet nyitott félév mulva
És azóta, mióta magáé.
Még jobban fogy thea, rum és kávé.

Mungó.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Piczuli* Mihály pénztárnok, a ma délutáni vonattal, *Nyomtalanra* utazott.

— **Véres párbaj.** K. V. és M. L. egymással szemközt állottak fegyverrel és ávé! hátán kapott sebet K. V.

— **Baleset.** *Hűjfejű* Máté köz- és váltó-ügyvéd, pártunk derék tagja, a bélyegnyalástól állkapocs-ficzamot és veszedelmes nyelvgyuladást kapott; most néhány hétig az ágyat nyomja az öreg.

— **Öngyilkosság.** *Küllös* Ferencz és *Kenéz* Sára szerették egymást és nemsokára elmentek a parochiára. De mérges asszony lett Sára és férje — ez a szegény pára — felakasztotta magát egy fára. Az özvegyen maradt Sára nem sok ideig vára, hanem férjhez ment másodjára.

— **Vadászat.** Egy uri hölgy, diszesen kifestve, bolha-vadászatra indult tegnap este s a vadakat addig leste, míg körme is vérrel lett megfestve.

— **Időjárás.** Esik eső karikára, deha kiderül valahára, akkor sütni fog a nap sugára; legalább azt jósolja Falb. Alászolgája!

S P O R T.

(Lótenyésztésünk érdekében.)

Nő a luczerna, zöldül a fű.

Nemsokára szabadba mennek a csikók.

Egy kissé bizony mi késtünk; a fakó titkár elaludt.

Node sebj! Szorgalmas ember ő; utánna pótolta amit elmulasztott.

Egész héten Madarászon bogarászott; vetni akarta a luczernát.

Sóskán és vizen élt ezalatt az idő alatt, csak este kapott egy kis meleg, főtt ételt, midőn Inándon, a főhadiszálláson, fedél alá huzódott.

Ügyes ember az a Weingärtner; ritkán ló bakkot és ha néha napján megesik rajta, akkor is ki tudja magát vágni és helyre pótolja a mulasztást.

Most is furesa dolgot csinált, tessék meghallgatni.

A fakó titkár valószínűleg szerelmes; e miatt nagyon szórakozott és az egyik táblába, luczernamag helyett *riczinust*, a másik táblába pedig *rezedát* vetett.

Csak akkor vettük észre a tévedést, midőn kirándultunk a helyszínére, szakértői felülvizsgálatra. Már javában csirázott a riczinus, a rezedától pedig olyan illatos volt a mező, hogy az egész deputáció trüsszenteni kezdett.

Uram Isten! Ez a szag, ez az örökös trüsszkölés megöli a legelésző csikókat, a riczinustól pedig osztrákká lesz a legtelivérbbe angol is.

Kérdőre vontuk a titkárt; a hibát ő is beismerte, de azt mondta, hogy nem kell félni, segít ő a bajon; mert a ménes összes lovainak az orralyukát, befogja peccéltetni spanyol viaszokkal; a riczinus ellensúlyozására pedig megrendel a szalontai patikustól két mázsa dóvert.

Helyes beszéd; igazsága van!

És ezt az egészséges eszmét annyival inkább el kellett fogadni, mert Sós Károly állami állatorvos is azon nézetben volt, hogy az áldásos növényről megtisztul a növendék lovak vére; sőt nézete szerint az orralyukak bepecsételése nem is szükséges; egyrészt azért, mert a trüsszentés egészséges és hizlal; másrészt, mivel a lovak csecsemő korukban hozzá szoknak a szaghoz és falkavadászatok alkalmával nem-

csak a kutyák, hanem a paripák is megérik a szimatot.

Őszintén megvallva, a derék állami állatorvos ezen véleményét először kételkedve fogadtuk és a spanyolviaszkot okvetlen alkalmaztatni szerettük volna; de midőn Sós Károly, aranyos markulatu kardját kirántva, a négy világtáj felé sujtott és Hadurra esküdött, hogy

nem tréfa a mit beszél, végre mi is meglágyultunk és ilyen értelemben intézkedtünk.

Talpra tehát!

Zengjen a jelszó: Margitta! Madarász!

Csirázik a riczinus, virágzik a rezeda!

Gyepre magyar!

A cséffai nyulak veszedelme.

(Tragoedia.)

Szederindás őszi tarlón
 És rekkenő nyárban,
 A kis nyulak jól éltek a
 Cséffai határban.
 Régi jusson, ősi jogon,
 Szabad földön jártak,
 Mohó vágygal, éles foggal,
 Füt, fát összerágtak.
 Sógorságot, komaságot,
 Kötöttek egymással,
 Lakodalmat, keresztelőt
 Csaptak nagy vígsággal.
 Szundikálva, álmodozva,
 Pihentek a zab közt;
 Kopó, vizsla, dakszli, agár,
 Bajt csinálni nem jött.
 A buta, kis vadállatok
 Senkitől sem féltek;
 Vége, hossza nem szakadt ott
 A társas-ebédnek.
 Izlett nekik a káposzta
 És a köleskása,
 Nyugton voltak s nem füleltek
 A harangzugásra.
 Vérszopó, zord ember került
 Cséffára azonban
 És ő nekik halálharang
 Csendült a toronyban.
 Kegyetlen egy szolgabíró
 Liliputy Kálmán,
 Kinek szive fagyos, rideg
 És kemény, mint márvány.
 Zúzmarázos, hideg télben,
 Halináson jött el,

És a fegyvert megtöltötte
 Puskaporral, szösszszel.
 Rikoltozott a sok hajtó,
 A puska meg durrant
 S a barázdák rémült népe
 Ide-oda surrant.
 Egyik elbujt a hó alá,
 Másik fűzfa-töbe;
 De a gyilkos szolgabíró
 Ott is búbon lőtte.
 Borus napok, rémes órák,
 Következtek rájuk,
 Piros lett az omló vértől
 A domb és az árok.
 Tavasz derült s nap ragyogott
 Az egész határra;
 De elsáppadt a verőfény,
 A pusztulást látva.
 Összegyültek a megmaradt
 Apró nyulak éjjel
 S vérben forgó pillantással
 Tekintgettek széjjel.
 Ez így tovább nem tarthat már,
 Legyen tehát vége;
 Kegyelemért nyolcz főrangu
 Menjen követségbe.
 Másnap diszes uj bőrben és
 Földig omló gyászban,
 Megjelentek a nyulak a
 Szolgabíró házban
 És elébe léptek bátran
 A mérges embernek
 S mivel épen tilalom volt,
 Henczegni is mertek.
 Torzsa Rágó, a nagy szónok,
 Kezdett a beszédbe,
 Torkát meg-megköszörülve,
 Fátyolát megtépve:
 Liliputy szolgabíró!
 Nem vagy te hős bajnok;
 Ne ily nemes állatokra,
 Poczra vadássz, zsarnok!
 Itt e sereg hátam megett;
 Mindenik egy vesztes,
 Átkunk reád s ez átoktól
 Gyilkos hóhér, reszkess!
 Alig végzi Torzsa Rágó,
 Tapsi Füles kezdi:
 Óva intünk s annyit mondunk,

Mi velünk ne kezdj ki.
 Tanácsoljuk, hogy ne csinálj
 Közöttünk több árvát;
 Mert ha bántasz, kirágjuk a
 Nyalka csizmad szarát.
 Aztán a hős Nyusz Mák makog
 És mond ily beszédet:
 Liliputy szolgabíró!
 Megbakkantunk téged.
 Nézd, e csapat buba borult;
 Ki özvegy, ki árva;
 Egyiknek az apja halt meg
 Másiknak a párja.
 Emez öcsesét gyászolja itt;
 Amaz meg a nénjét
 És sok nyul lány siratja most
 Kedves vőlegényét.
 Elég volt; már legyen vége
 Háborunak, bajnak
 S mi szivesen itt maradunk,
 Hogyha nem zavarnak.
 Liliputy szolgabíró
 Bajszát megsodorja
 S a küldöttség némely tagja
 Leborúl a porba.
 Nincs kegyelem, nincsen pardon!
 Jövő télen ismét
 Körbe fogunk s bőrötökön
 Pattog majd egy kis srét.
 Köszönjétek, hogy ép kéz-láb
 Eresztelek szélnek;
 Mert lázadók! én a törvényt,
 Nem titeket nézlek,
 S ha nem jöttök gyáva módra,
 Tilalmas időbe,
 Már azóta fegyveremmel
 Lennétek meglőve.
 Összenéz a nyul-küldöttség,
 És fordulnak sarkon;
 Rokonaik várják őket
 Bokros árokparton.
 Naplementig tanácskoznak
 S határoznak végre,
 Hogy elmennek csapatostól
 Boldogabb vidékre.
 Tisza-Radvány, Marcziháza,
 Gyapjú, Inánd és Less
 Új hazának, buvóhelynek,
 Jövő télre jó lesz.
 Ugy is történt; utra keltek
 S az átkozott Cséffán
 Tapsifüles, torzsarágó,
 Alig van egy néhány.
 A kegyetlen szolgabíró
 Mérgeledik váltig
 És azóta unalmában,
 Poczokra vadászik.

MERENGÉS.

Mégis nagy könnyelműség tőlem, ilyen helyzetben ülni; hátha emberek laknak a holdban? Bizony akkor elmondják rólam, hogy csak mások előtt adom az ártatlant, de Szent Dáviddal kacézkodom.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

(Igaz történet.)

— 1891 ápril 14. —

Thekéntetes nadjvárad királyi járásbíró ór!
 Khérem; tűzönjolez krajczáros bokásba játszottuk a khalabrészt, mit kőhntra und rekőhntra és mégis, ez a Bitter Móricz kétszer vágta engemet pufon; de kheservesen.

A dolog udj történt, thekéntetes belvidéki járásbíró ór, hodj ez az izé Móricz, adú tizet hijja a khezem alá; én bele medjek az ászszal, nálam volt a külenczes is, a vheresbül. Ettül az ustoba hívástól Klümpner a Jónás, megkhapsja a tyókszem, akharom mandani a vér-szem, az alsóval előti a thizest, meg az ászt és azt mandja, hodj: therez királtúl, adütül; medjem a béla-khosszára.

Erre én dőhösös lettem; thalpra ogrottam, mint edj hürcsök, felemeltem a khezemet és mégis a Mojricz vágott engemet pufon.

— Hát először is magyarázza meg kérem, hogy mi az a terciz király béla?

— Nü vasz? Még azt se nem thodja a királyi bíró ór,
 L. A. hodj mi az a terciz királ adú béla? Igazán khölömös!

Hát akkor hodj lehet szakértő? hodj fogja hozni az ítéletet ebben a pherben, a thekéntetes ór? Ilyen khörölménjek után, visszavonok a panaszt és fizessen a Bitter Möricz az izrajli árva háznak út forint jótékony szélt.

Gült!
Szervosz!

DIVAT.

Páris, 1891 bolond szelek hava.

Szerkesztőm!

Pongyolában jelenek meg ön előtt, kezdem únni a pucczot.

Képzelve, Páris máris lázban ég utánam. Megtette a hatást a legutóbbi tojalett és az ifjuság oda lett.

Bary Kádakat emeltek az utcákon, hogy hosszabb ideig láthassanak, hogy útamat elzárják.

A gyenge, erélytelen rendőrség nem tudta szétverni a tömeget; hiába, meghalt a jó Lekokk és nincs a franczjáknak vaskezü Rimlerje.

A tüntető tömeg elől egy elegáns bérkocsiba (egy karossz dő luáztsba) ugrottam; természetesen harisnyakötőm hátrahagyásával.

Honi szóa, ki mali pánz.

Magam is beláttam, hogy kissé túl hatásos öltözet a lovagkosztúm.

A pongyola, csak pongyola; óh, nem hiába zengi az én lantosom, hogy:

A borunál szebb a derű;
Csak az a szép, mi egyszerű
És a hölgynek né ruháját
Nézzük, hanem háját, báját.

Azonban ez csak naplement után igaz; mert a szép nőre, szép tojalett való.

Viseljük is, hordozzuk is.

Oh, hogyne!

Mi lenne a pávából, ha megkoppasztanák? Toll nélküli ronda váz!

Mivé lennénk mi, ha termetünk hiányait nem pótolnánk itt is, ott is báj-dagálylyal? (lanflúr dö sarm; u bien turnür.)

Hej; mert: lefele folyik a Maros; ugy szép a nő, ha takaros.

Nade nem bolonditom tovább nyájas olvasóimat.

Le a pongyolával!

Allon dormir!

Nekem csak az ábránd, az álom való!

Adjó!

Madám Cico.

Nevető fejfák.

I.

Mig éltem, úgy hittak, hogy Karajos Balázs,
De szent Mihály napkor megcsipett egy darázs:
Olyan lett a fejem, mint egy ruhás kosár:
Igy ölt meg engemet egy hitvány kis bogár.

II.

Körmös Károly vagyok én,
Ez a fejfa az enyém;
Elég volt nekem az élet,
Átmetszettem a gégemet
És tengeri kapáláskor
Elkántált a veres kántor.

III.

Mély gödörben a koporsó
És siromon terem borsó;
Pedig ember voltam én is,
De megkellett halni mégis;
Mert agyonrugott a lú,
Feleségem szomorú
S tudom neki nagyon fáj,
Hogy meghóttam:

Vig Mihály.

A szerkesztő postája.

B. L. (Nagyvárad.) Ön az államtitkárokhoz ír verset. Mit gondol; a «Bagoly» versben irt tanácsait elolvassák-e az államtitkárok és esetleg, ha elolvassák is, megfogadják-e az utasítást, hogy adják vissza a «honvédnek az ágyut»? A mi célunk nem megöblü trombitával dudálni, hanem olyan hangszeren muzsikálni, a melyet olvasóink is megértenek és mulatnak rajta. — **R. J.** (Helyben). Köszönet a szives figyelemért; de az ilyen szárazföldi madár, sem a jégre, sem a vízre nem mer menni.

A kiadó-hivatal izenete.

Olvasóink azon részét, kik a «Bagoly» első számát nélkülözhetik, fölkérjük, hogy sziveskedjenek azt hozzánk beküldeni, mivel készletünk már csaknem teljesen elfogyott; a kiadó-hivatal a rendes elárúsítási áron váltja vissza azokat.

1892!

H I R D E T É S E K.

ÜZLET-ÁTVÉTEL.

Tisztelettel hozzuk a n. é. közönség szives tudomására, hogy a 30 év óta fennálló jó hirnevű **Szödényi Nándor-féle férfi-szabó üzletet** 1891 február hó 1-től átvettük és azt törvényszékiileg bejegyzett

SZILÁDKY ÉS TÁRSA

czég alatt az eddigi helyiségben (Olaszi, Fő-utca, Poynár-ház) tovább folytatjuk.

Üzletünkben a legjobb minőségű **bel- és külföldi kelmék** nagy választékban mindenkor kaphatók s a megrendelések a legrövidebb idő alatt gyorsan és jutányos árak mellett teljesítettek.

Hosszas gyakorlataink és a helyi viszonyok ismerete, hiszszük támogatni fognak bennünket azon szilárd akaratunk keresztülvitelében, hogy n. é. megrendelőink igényeinek és várakozásának mindenben megfelelhessünk.

A közelgő **tavaszi idényre** ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat és kérjük a t. közönség jóakaró pártfogását.

Maradunk kiváló tisztelettel

Téli ruhák nyaralás végett elfogadtatnak.

Sziládky és Társa.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy a múlt év október havában

ATLASZ és WEISZ

czég alatt Nagyváradon egy **rum** és **likör**-gyárat rendeztünk be, dusan felszerelt raktárunkban tartunk mindennemű **crème-likőröket; bel- és külföldi rumot és théat,** valódi francia **Cognakot** és minden e szakmába vágó különlegességeket.

Raktárunkat *Felsőpecze-utca 99 szám alatt, telephon-állomással ellátott irodánkat pedig a Kert-utca 250. sz. alatt lévő Zsiga-féle házban tartjuk.*

A nagyérdemű közönség szives támogatását kérve, kiváló tisztelettel

ATLASZ és WEISZ

rum és likör gyárosok, szesz és pálinka nagykereskedők.

Új férfi kalap- és divatüzlet.

Tisztelettel tudomására hozom a n. é. férfiközönségnek, miszerint helyben, eddigi helyiségemben, egy, a mai kor igényeinek megfelelő

férfi kalap-, divat- és fehérnemű üzletet nyitottam.

Üzletemben a legjobb gyártmányu **férfi- és fiu-kalapok, ingek, lábravalók, zsebkendők, harisnyák, nyakkendők, sétapálezák, esernyők** és mindennemű **utazó-szerek** mérsékelt, határozott árak mellett kaphatók.

Főtörekvésem oda fog irányulni, miszerint t. vevőimet pontosan és lelkiismeretes en kiszolgáljam Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva,

teljes tisztelettel

Schönberg Miksa.

Férfi- és fiu-fehérneműek mérték után is megrendelhetők.

SCHMUTZLER JÁNOS

m ű - ó r á s

Nagyváradon, Olaszi Fő-utca, a „Magyar Király“
kávéházzal szemben.

Ajánlja a n. é. közönség szives figyel-
mébe dús választéku **óra-raktárát**, hol
mindennemű és legjobb minőségű órák,
rendkívül jutányos áron kaphatók. Ócska
órák becsereltetnek és a **legmagasabb**
árban bevételnek. Mindennemű **óra-javi-**
tások gyorsan, pontosan és olcsón tel-
jesíttetnek.

Kiváló tisztelettel
Schmutzler János.

7

Férfi-, női- és gyermek harisnyák.

SILBERMANN MÁRTON

NAGYVÁRADON,

Zöldfa-utca, Zöldfa szállodával szemben.

Ajánlja mindennemű

szövet, kézmű, u. m. vászon, chiffon,
kreton, voile, oxford, sephir és kanavász
raktárát.

Női- és férfi fehérneműek, mell-fűző (mieder),
nap- és esőernyők.

Paplan és pokrócok.

9

Mindennemű szövetek és kendők nagy választékban.

Gombok és szabó-kellékek.

Csúnya, szallag, czelema és pamut.

K A L E N D A J Á N O S

m ű i p a r - á r u r a k t á r á b a n

Nagyváradon, Szt-László-tér

legjutányosabban beszerezhetők:

UTI-LÁDÁK, BŐRÖNDÖK mindennemű utazási cikkek, továbbá **Vadász-fegyverek és revolverek,**
angol disznóbőr **nyergek** és **lovagló-kellékek**, ugyszintén **gyermek kocsi-bölcsők,** Adler-féle **tajték-pipák,**
pénz- és szivartárczák, sétatotok, kalapok, nyakkendők.

Alkalmi ajándék tárgyak és gyermekjátékok legnagyobb választékban.

10

L A N G J Ó Z S E F

Nagyváradon, Olaszi, Uri-utca, Húgel-ház

ajánlja a mélyen tisztelt közönségnek

k ö n y v n y o m d á j á t

nyomtatványok leggyorsabb és jutányos áron elkészítésére.

Továbbá előfizetésre ajánlja

„N A G Y V Á R A D“

ezimű politikai napilapját, mely független irányu és a legolesőbb helyi lap.

Lang József nyomdája Nagyvárad.